



19. Zápor

Ich suche diesen Artikel **nicht**.

Nehledám tento článek.

Ich suche **nicht** diesen Artikel.

Nehledám tento článek.

Ich arbeite **nicht mehr** bei Siemens.

V Siemensu __ nepracuji.

Ich habe es **nicht** getan.

Já jsem to neudělal.

Ich suche **nichts**.

Nic nehledám.

Ich habe **keinen** Mann gesehen.

Neviděla jsem žádného muže.

Ich habe **keine** Zeit.

Nemám čas.

Jaký je významový rozdíl mezi první a druhou větou?

*Jak by se dalo do češtiny přeložit **nicht mehr**?*

Jak by zněly poslední dvě věty, kdyby neobsahovaly zápor?



Zápor nejčastěji tvoříme pomocí **nicht**. Rozlišujeme **větný** a **členský** zápor. U větného záporu stojí **nicht** ke **konci** věty a vztahuje se na **celou větu**:

Ich suche diesen Artikel **nicht**.
Nehledám tento článek. (Nehledám nic.)

V praxi je však i v případě větného záporu poslední pozice ve větě většinou **obsazena jinými slovy** než **nicht**. Jedná se zejména o:

příčestí minulé: Ich habe es **nicht** getan.
Já jsem to neudělal.

infinitiv: Ich kann das **nicht** glauben.
Nemohu tomu uvěřit.

odlučitelnou předponu: Ich kaufe **nicht** ein.
Nenakoupím.

V rámci členského záporu stojí **nicht** **před** daným **větným členem** a vztahuje se pouze na něj:

Ich suche **nicht** diesen Artikel.
Nehledám tento článek. (Hledám jiný.)

České **už ne** se v němčině často vyjádří pomocí **nicht mehr**:

Ich arbeite **nicht mehr** bei Siemens.
V Siemensu **už nepracuji**.

Českému **nic** v němčině odpovídá **nichts**:

Ich suche **nichts**.
Nic nehledám.

Pokud přidáme zápor do věty obsahující **neurčitý** nebo **nulový člen**, použijeme **kein**:

Ich habe **einen** Mann gesehen. → Ich habe **keinen** Mann gesehen.
Viděla jsem nějakého muže. Neviděla jsem žádného muže.

Ich habe Zeit. → Ich habe **keine** Zeit.
Mám čas. Nemám čas.

Kein se skloňuje jako člen **neurčitý** (viz kap. 2).

